

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo
in soboto ob 8. uri zjutraj.

„Edinost“ stane:
za vse leto f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta „ 3.—; „ „ 4.50
za 1/4 leta „ 1.50; „ „ 2.25

z „Novičar“ jem:
za vse leto f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta „ 3.50; „ „ 5.—
za 1/4 leta „ 1.75; „ „ 2.50

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvč.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvč.
„NOVIČAR“ po 2 nvč.

EDINOST

Oglasi se račune po 8 nvč. vrstica v
petitu; za naslove s debelimi črkami
se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo
navadnih vrstic.

Postana, osmrtnice in javne za-
hvale, domači oglasi itd. se računajo
po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravništvo Piazza Caserma 2.
Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč!“

V premislek.

Trgatev se je po tržaški okolici te dni pričela. Pouchalo je veselo streljanje čuvajev grozdja po noči, in le pri večjih kmetih, kjer trgatve ni dokončana v enem dnevu, temveč traje po več dni, sliši se še po noči pokanje pušk. Iz vinogradov prihajajo kmetiči veselega obraza, kajti nabrali so letos obilo; grozdje je lepo, dozorelo in v precejšnji množini, tako, da je minolo že več let, odkar nismo imeli enake letine. Okoličan si morda letos nekoliko pomore z dohodki boljšega pridelka — misli si bode vsakdo.

Res, pridelok je bil letos obilnejši, s te obilnosti ne bo dožival kmet sam, temveč tudi država in osobito — tržaška občina. Od strani finančne oblasti so razni fin. stražniki svoječasno pregledali grozdje ter sklenili s kmetom navadno pogodbo. Videč boljši pridelok zahtevali so dosledno od kmeta, da se pogodi za večjo množino vina in sem ter tja so vladni organi nalleteli na trdo, kajti kmet se je branil po pravici previsocemu davku. Saj vsakdo skrbi pred vsem za-se!

Užitninski državni davek od vsacega v okrožju užitninske črte pridelanega hektolitra vina znaša 3 for. 40 kr. Temu davku se bi naš kmet nikakor ne upiral, saj dobro ve, da treba odrajtati Bogu, kar je božjega ter cesarju, kar je cesarjevega; boji se pa — občinske doklade, ki znaša več nego državni davek ter ga po krivici obtežuje. Občinska doklada znaša namreč cele 4 for., kar pa ni zadosti. Okoličanski vinorejci je revež, kateri gleda, da svoj pridelok proda ter zanj skupi gotovi denar, s kojim pokriva potem svoje

tekoče potrebe ali letne dolgove. Navadno razproda svoje vino na drobno nastavitvi takozvano „osmico“. A tudi tukaj ga slavni „komun“ ne pusti v miru. Običajna cena novemu vinu na drobno je 40 kr. liter. Poleg prejšnje občinske doklade mora sedaj plačati še cela 2 gld. od hektolitra vina; vkupe torej 15% razprodajne cene. Dočim plača državi 3 gld. 40 kr., mora poleg tega odrajtati občini še 6 gld., torej vkupe 9 gld. 40 kr.

Če bi pa hotel sam krémo nastaviti ter vino vkupiti izven užitninske črte, moral bi plačati celo 13 gld. 40 kr. od hekta, namreč: državi 3 gld. 40 kr., občini pa 10 gld! Potem takem pobira občina s točarino vred okolu 200% na državni davek od vina, pridelanega v obsežju užitninske črte; od vina, vkupljenega izven zadnje, pa celo 300% na državni davek, dočim se drugim zaprtim mestom v Avstriji dovoljuje občinska doklada 20% ali nekoliko več na državni davek.

Recimo, da je v spodnji okolici, katera uživa velikansko „srečo“ biti pridružena mestu v užitninski črti, samo 80 krém, kojih vsaka razproda po 100 hektolitrov vina na leto. Vkupe razprodajo 8000 ht. vina, od katerega plačajo državi 27-200 gold., à občini, če samo domače vino točijo, plačajo 48-000 gld. ter, ako točijo vino iz okolice izven užitninske črte, celo 80-000 gld!

Natančne statistike se ve tu ne moremo navesti, ker nemamo potrebnih podatkov. Bez dvojbe so pa zgornje števe like prenizke, kajti izvestno se v obsežju užitninske črte več vina razproda na drobno.

Okolica plačuje po gornjem približnem računu gotovo okolu pol milijona

goldinarjev tržaški občini samo na skupnih dokladah. Kje je pa okolica izven užitninske črte, katera je tudi z mestnimi dokladami preobložena? Ni čuda, da se naš kmet boji dotičnih organov na svoj dom, ko mu pridejo pregledavat grozdje in vino. Preogromne doklade ga plašijo, ko bi se pametnemu davku sicer ne ustavljal.

A kaj dobiva okoličanski Slovenec za ta svoja bremena od mesta? Kedar hoče vino nastaviti, naznaniti mora pred vsem ta svoj sklep vaškemu kapovilu, kateri ga navadno ogovori laški, dá mu laško potrdilo ter ga pošlje na magistrat ali na upravo mestnega daca. Tu mora tudi laški naznaniti, kar želi, ter mu koncem na dom pošljejo uradnika, tujega privandroca, s katerim se kmet ne more razumeti ker dotičnik ne razume drugega jezika nego laški. Ako sam laški zna, prisiljen je kmet svojemu služabniku — magistratnemu uradniku — govoriti v laščini ali si pa najeti tolmača, sicer bi se ne razumela ter bi ga dotičnik ntegnil koncem napitati še s „ščavom“. Vso to magistratovo dobrotnost mora pa poplačati z odrajtovanjem zgoraj omenjenih ogromnih občinskih doklad! —

Uživa pa morda okoličan kakšne druge ugodnosti za svoja velikanska bremena. O pač! slavni magistrat živo skrbi, da mu nikdar v njega vasi ne zmanjka magistratnega pomagala, vaškega kapovilo, koji za dobro plačo gleda, da magistrat poveljuje ter širi blaženi italijanski jezik in kulturo. Tudi skrbi slavni magistrat, da se slovenskemu okoličanu krivica — godi v šoli, kjer se pridno goji laški pouk a zapostavlja slovenski. S tem se dosega dvojen namen: troši se okoličansko-slo-

vanski denar za širjenje italijanščine, ter provzroča, da otroci, dokončavši štiri-letno domačo šolo, niso godni za drugo, nego za kako rokodelstvo, kajti čas, ki se ga trtili v šoli, je zgubljen. Ljudska šola ni nikaka akademija jezikov, ampak učilnica najpotrebnejših naukov v materinem jeziku.

Drugi blagov, katere udobiva osobito spodnji okoličan od mesta, skoraj nam ni treba omenjati, ker so itak že vsi enaki. Le to lahko pripomnimo, da je gorjé okoličanu, ki noče plesati kakor godejo mestna gospóda. Zatajiti mora svoj jezik in narodnost ter postati Lahon, sicer je po njem: preganjajo ga kakor divje furije; ne sme se pokazati pred nje s kako prošnjo za podporo niti v največji potrebi, ker mu jo odbijejo brez dvojbe. Dá, celo v onih zadevah, v kojih ima pravico zahtevati, delajo mu vsakovratne ovire.

Takšen je položaj ubožnih slovenskih okoličanov poleg Trsta, koji so pravi vzgled golobje nravi slovanske, ker dopuščajo, da se jim trga iz srca najmilejši njih čut — narodnost, in to na njih lastne troške. Čas bi pač bil, da bi okoličanski veljaki stvar resno preudarili ter zahtevali edino rešitev iz tega obupnega duševnega in gmotnega stanja — administrativno samoupravo tržaške okolice!

DOPISI.

Sežana, dné 1. oktobra. [Izv. dop.] —

Hej, to je bil večer vesel dan v Sežani, prav in pravcat národn praznik — svatba novoporočencev g. odvetnika dra. Dragotina Treota, poznatega delavnega narodnjaka slovenskega in dražestne mu soproga

mnogim in premnogim v srečnih otroških dnevih, da so v valovih dragih teh odmevov slutili in občutili nebeški dih in jek angeljskih in arhangeljskih himen; tedaj jim je gotovo bilo, kakor da je mimo njih poletel diven angelj, oni pa da so čuli šum velikanskih perut teh nebeščanov, za katerimi so se jim na pol zvedavo in pohlepno dvigale otroške oči gori k plavemu vsemiru, po katerem se je vžigala zvezda za zvezdo in je z bujno svojo svetlobo pozdravljala mlado njih sanjarsko dušo, ki je v tem kresu menila plamen božjih luči ter zapala v bujno domišljijo o sijaju in lepoti nebeškega prestola.

To se ni ponovilo le edenkrat. Sleherni v župniji in daleč še čez nje meje je ljubil glas zvonov na tem starem zvoniku ter ljubil vsed tega tudi staro cerkvico gori na najvišjem holmu. Vsaka skrb je našla tamkaj svojo okrepo, vsaka žalost svojo tolažbo in vsaka radost svoje namene. Da so župljani imeli toliko premožnosti, kolikor so kazali ljubezni do cerkve sv. Device, taista bi danes gotovo slovela kakor n. pr. velegrajška stolna cerkev. Tako pa, radi siromašnosti svoje zveste črede, je bila brez vsakega kinča in okrasa. Vse nje bogastvo je bila starinska podoba v okvirju, obitem rudečimi in zelenimi dragimi kameni. Često so došli ptujci od daleč, ki so župniku za njo ponujali obilo donarja v bankovcih in srebrnjakih, ali nikoli jo niso hoteli prodati ne župnik in ne župljani.

(Dalje sledi.)

PODLISTEK.

Tri povesti brez naslova *)

Hrvatski spisal Ksaverij Šandor-Gjalski.

Čitala sva vkup Gregorčičeve poezije. Že davno sva končala zadnjo stran in še vedno je ležal zvezek odprt pred nama, kajti nikakor se nisva mogla ločiti od pesnika in njegovih pesmij. Hkratu, — kakor valed dogovora — jela sva oba v isti čas šihoma ponavljati:

A ker nikdó ne šteje te,
Ker vša te svet teptá z nogami,
Jaz ljubim tem srčneje te,
A ljubim te s solzami, —

Oj mati moja domovina,
Ljubezen moja ti edina! —

Vrateč se prečitala sva še parkrat te stihe. Tedaj poseže vmes prva ona:

— Pri teh besedah se jaz nehoté spominam na nekaj. Ti stihí vzbujajo v meni nek spomin.

— Mogoče — saj ste ginjena — kakor tudi jaz!

— Dá, dá! Ali zopet se mi dozdeva enako — no — počakajte! Dá, tudi je tako! Gotovo, da tudi Vi niste pozabili, kajti ni temu dolgo, da ste našli med spisi pokojnega Frana neki zvezek, katerega ate mi čitali. No, ni mogoče, da ste pozabili?

*) Iz zabavne knjižice „Matice Hrvatske“, zvezek CIII.—CIV.

— Res, spominjam se! Dotične tri žalostne povesti, katerim pa ne znam naslova.

— Dozdeva se mi, da niti nimajo naslova. Le poiščite jih! Pri teh stihih mislim nehoté na povesti, katere bi uprav rada slišala zopet.

Večkrat sem brezuspešno iskal ta zvezek. No, vendar nisem pozabil na željo svoje prijateljice, kajti iskal sem jih pozneje zopet. Slednjič mi je vendar zopet prišel pod roki — in jaz ga predajam tu svetu. Pisec je svoje povesti — tri na štovilu — napisal brez naslova. Moje mnenje pa je, da jih pošljem v beli svet tako, kakor so pisane ter da ne smem dostaviti niti naslova. Tega poslednjega tudi ne treba — vsaj so vzete iz življenja, pisane z srcem in posvečene domovini z ljubeznijo.

Prva povest.

(1848—1855).

Na najvišem holmu okolice v nekem zagorskem kotu stoji Bog si ga vedi koliko časa že stara in majhna cerkvica, katera je posvečena: „Sv. Materi Božji sedem žalosti“. Ni niti lepa, ni bogata, kamenje je že preperelo in črne hrastove stene so razjedene od črvov. Kaj pa še deska na strehi, ki je razbita — gnjila in vsakakoršana!

Cerkvica stoji na taki višavi, da jo je videti od vseh strani okolice na uro daleč na okrog. Stari, iz črnih desek zbiti zvo-

gospe Micke Mahorčičeve, hčere deželnega poslanca in župana sežanskega, g. Rajm. Mahorčiča. Že na predvečer poroke bilo je živo v gostoljubni hiši županovi. Vsi „fantje“ sežanski bili so povabljeni na večerjo, zalito seveda z dobrim teranom, s čemer se je nevesta po stari kraški navadi „odkupila“. S tem prostovoljnim potrjenjem starih fantovskih pravic pričela se je svatbena slavnost. Včeraj na jutro pa prihajali so svatje iz vseh slovenskih pokrajin, sorodniki in drugi odlični gostje. Poroka, katero je blagoslovil župnik sežanski, preč. gosp. Omers, bila je tako sijajna, kakor je še ni doživela Sežana. Preko petdeset svatov spremljalo je mlado dvojico v farno cerkev, kjer so domači pevci z ubranim petjem poveljčevali slavnost. Domače občinstvo napolnilo je cerkev, da sliši krepki „da“, ki je nerazdružno zvezal mladi dve srci.

Po poroki bil je za povabljen svate uprav kneževsk obed v za ta dan rezervirani dvorani gostilnice Mahorčičeve, dočim je 24 na obilen obed povabljenih sežanskih revežev v posebnem prostoru blagoslavljalo radodarnost in gostoljubnost družine Mahorčičeve.

Pri svatovskem obedu, kateremu je došlo iz vseh strani nad 50 brzozavnih čestitk, vršile so se do večera prijateljske in rodoljubne napitnice. Prvi napil je ženinu in nevesti deželni poslanec gospod Hribar; sledile so navdušene napitnice državnega poslanca g. Ivana Nabergoja domovini, ki je vzgojila vrlo dvojico, deželnega poslanca kranjskega, c. kr. okr. sodnika ribniškega g. Višnika rja starišem neveste, in staroste tržaškega „Sokola“ g. dr. Gregorina, ki je, konstatujoč, da je Sokolstvo v lepem številu zastopano pri svatbi, proslavljal zašlevo ženina za Sokolstvo ter izrekel nadejo, da ostane ženin tudi v novem stanu zvest sokolskim idejam. Na te navdušeno sprejete napitnice odgovarjal je v daljšem govoru duhovito in ljubeznjivo gosp. ženin ter obljubljal, da ostane vedno zvest sin naroda. Zahvalil se je v tem govoru ženin še posebno celjakim „Sokolom“, ki so poslali na slavnost sokolsko deputacijo (v obleki) in izboren kvartet celjski, kateremu se je pridružil znani tenorist ljubljanski, gosp. Pavšek. Izborni ta kvartet (razum omenjenega g. Pavšeka obstajajoč iz pevcev dr. Kapusa, medicina Stuhca in filozofa Jošta) pripomogel je sè svojim preciznim in milim petjem v veliki meri v poveličanje slavja. Mej obedom improvizirali so pa vrli sežanski fantje novoporočencema na čast javen ples na trgu pred cerkvijo, kateri sta počastila proti večeru novoporočenca, spremljana od svatovske družbe.

Izmej celjakih gostov bili so navzoči pri poroki in obedu tudi g. deželni poslanec dr. Dečko, tovarnar g. Majdič, dr. Majer in Dragotin Hribar. Na poslednjega navduševalni govor, kateri je naglašal, da je bila gospa nevesta mej utemeljiteljicami sežanske podružnice sv. Cirila in Metoda, nabrala je gospodičina Milka Mankočeva iz Trsta, odzivajoč se pozivu, lepo svoto za družbo sv. Cirila in Metoda 142 kron. Lepo žetov pa je imel „Radogoj“, kateri je pridobil izmej svatov v spomin opisane poroke devet pokroviteljev po 100 kron, toraj pomnožil svojo glavnico za celih 900 kron. S tem pritisnen je vsej slavnosti, ki je udeležencem prožila ne-le kulnarične, nego i duševne, umetnostne in moralne naslade, na čelo pečat prave slovenske narodne slavnosti. Opravičeno proslavljaj je toraj gosp. deželni poslanec Ivan Hribar v drugem svojem govoru to slavnost kot narodno slavnost naglašajoč, da sti sklenili ta dan alijanco dve velesili mej rodbinami slovenskimi t. j. rodoljubna in mnogobrojna rodbina Mahorčičeva in istotako rodoljubna rodbina Treova, kateri alijanci je z navdušenimi besedami napil.

Pridružuj se tej napitnici iz vsega

srca kličemo: „Bog živi novoporočenca ter daj, da vzklije iz tega zakona obilo sreče ujima in narodu!“ — — —

Politični pregled.

Notranje dežela.

O avtonomiji italijanskih pokrajin v južni Tirolski prinaša „Montagsrevue“ jako zanimiv članek, v katerem pripoveduje, da so italijanski tirolski poslanci skovali že leta 1891. neko spomenico v obliki ultimata, v kateri so prav kategorično zahtevali izpolnitev vseh želj tirolskih italijanašev; da se izpolnijo nekatere, tega niti ne marajo po načelu: aut Caesar, aut nihil! Na taki podlagi vlada seveda ni mogla razpravljati. Ko so sedaj čuli, da pride cesar v Inomost, hitro so priredili novo spomenico, podobno prvi. Cesar je odposlanca prijazno vsprejel, toda jim izjavil jasno, da jim ne more obljubiti ničesar, ampak da bode njih želje preiskovala vlada.

Mladočeški vodje objavili so dne 2. t. m. v Pragi oklic na prebivalstvo. Oklic je tiskan v Lipsiji, ker ga v Pragi nebena tiskarna ni marala tiskati. Oklic je jako obširen in pravi, da se je prebivalstvo praško sicer privadilo izjemnemu stanju, da pa vendar kljub temu ne opusti svojih zahtevanj. Vlada z izjemnim stanjem ne doseže, tega kar želi, kajti mladočeški državni poslanci se bode pritožili proti tej vladini naredbi. Oklic pozivlja narod k vstrajnosti in prividnosti. Mladočeški poslanci nameravali so lastnoročno deliti ta oklic med narod. Oklic je bil zaplenjen.

Na mestnikom Moravskim je imenovan dosedanji sekijski načelnik v pravosodnem ministerstvu, baron Spens-Booden.

Kakor „Montagsrevue“ poroča, izkazuje proračun avstrijske vlade za l. 1894. 400.000 gl. prebitka.

Finančni Minister Steinbach odputuje po predloženju bilance v Budimpešto, kjer se bode ministerski svet posvetoval o denarnih zakonih.

Ogreki ministerski predsednik Wekerle imel je dne 1. t. m. na Dunaju obširno posvetovanje z finančnim ministrom baronom Steinbachom o novi valuti. Ob 11. uri sprejel ga je cesar v avdenciji.

Madjarski državnozbornski podpredsednik Aleksij Bokrosz se je usmrtil v Budimpešti. Izneveril je baronici Monnbach veliko svoto denarja in bal se je kazni, ker ga je prijavila baronica sodišču. Bokrosz je bil 49 let star; poslanec je bil od leta 1878., podpredsednik pa od l. 1891. Razni madjarski listi tajajo ta samomor trdeč, da se je ponesrečil v kleti.

Vnanje zadeve.

Italijanska vlada ukazala je zgraditi dve novi oklopnici-križarki.

Kralj srbski, Aleksander I., sprejel je o svojem bivanju v Opatiji Reškega guvernerja, grofa Batthyanyja, okr. glavarja Fabianija, polkovnika Wachterja, in zdravnika dr. Glaxa. Obiskal je tudi Lovran in Bokor. Odpeljal se je preko reke domov. Polkovniku Wachterju je izrekel svojo popolno zadovoljnost o vsem, kar je videl.

Ustaši v Braziliji zopet bombardujejo mesto Rio de Janiero.

V Berlinu začele so razprave med ruskimi in nemškimi odposlanci o trgovinski pogodbi. Oficijozna „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi, da mora Rusija mnogo znižati carino na glavne izdelke Nemčije. — Nepristranski, merodajni krogi sodijo, da teško pride do sporazumljenja.

Knez Bismark zahvalil se je svojemu prijatelju Crispiju na vprašanju po njegovem zdravju z nastopnim, francoskim pismom: „Zahvaljujem se Vam pristrčno na zanimanju, katero ste dokazali o moji bolezni, katera je bila sicer mučna, toda ne nevarna. Polagoma se popravljam.

Različne vesti.

Nj. Vel. cesar vrnil se je dne 1. t. m. iz Tirolskega na Dunaj. Odpeljal se je dne 3. t. m. s sasonskim kraljem v grad Neuberg na Stajerskem na lov.

Odlikovanje. Višji poštni ravnatelj tržaški, Karol Pokorny, dobil je red železne krone III. vrste.

Imenovanje. Poznani policijski kancelist gosp. Jurij Tiz je imenovan oficijalom. Na njegovo mesto pride kancelist pri okrajnem glavarstvu v Radovljici g. Ljudevit Bauer.

† Miha Urbančič. In zopet nas je zadela žalostna dolžnost, da moramo usaditi cvetko na sveži grob moža — kremenitega značaja in neupogljivega rodoljuba. Miha Urbančiča, posestnika in poštarja v Bazovici, položili smo včeraj v hladno zemljo — rodoljubno svojo dušo pa je izdihnil v nedeljo ob 10. uri zvečer po večletnem mučnem bolehanju. Dolgotrajna bolezen je pač mogla zrušiti njegov organizem, a duha njegovega ni uklonila: energija njegova v borbi proti narodnim nasprotnikom — zlasti ob volitvah — bila je zares občudovanja vredna. Uprav tikoma pred letošnjimi volitvami obolel je bil tako hudo, da so se vsak trenotek bali katastrofe. In v onih trenotkih, ko ga je obvejel smrtni dih, pozval je urednika našega lista k svoji postelji, in ta mu je moral poročati — kako stoji stvar za volitve. Na veliko naše začudenje odleglo mu je kmalu toliko, da je mogel zopet vstati. Tedaj pa, na dan volitve, smo kar strmeli, ko smo ga videli stati pred hišo na ulici, kakor kakšnega generala, ter ukazovati volilcem ter jih razvrščevati na vozove. Vse je imel zabeleženo: one, ki so se že odpeljali na volišče v Trebče, kakor tudi one, ki so se morda potikali po kotih, hoteči izogniti se svoji dolžnosti. Da smo pridobili V. okraj, na tem je imel veliki del zasluge pokojni Miha Urbančič. In sedaj ga ni več med nami: zapustil nas je v teh viharnih časih, ko krvavo potrebujemo sleherno delavno moč. Uboga tržaška okolica! Možja za možem pokladajo nam k večnemu počitku, a nasprotniki se nam množe in podvojujejo svoje sile. Kar srce se nam krči videčim, kako postajajo redkejšje in redkejšje vrste delavnih in izkušenih moč.

Grozno vreme je bilo včeraj popolu dne — lilo je neznanski, gremelo in treskalo; podobno je bilo, kakor da so se kar mahoma iznebile svojih okov vse furije razlučenega elementa. Bil je dan, ko človek le nerad gre izpod strehe. In vendar se je nagromadilo v Bazovici veliko ljudij iz mesta in vse okolice — dokaza dovolj, kako čislani in spoštovani je bil pokojnik. Mrtvo truplo je blagoslovil veleč. gospod župnik Vovk z asistencijo dveh duhovnikov; pred hišo so gg. učitelji zapeli žalostinko, v cerkvi in na grobu pa domači pevci. Krsto je dičilo mnogo krasnih venecov, mej temi jeden od gg. učiteljev in jeden od državnih uradnikov iz Lipice. In priznati moramo, da je na nas napravilo najugodnejši utis taktno postopanje poslednjih: dasi večinoma Neslovinci, nosili so vendar njihovi trakovi slovenski napis: C. k. državni uradniki v Lipici svoje mu sosedu. Gospodje spoštujejo jezik prebivalstva in to je v veliko čast — njim samim. Pogreba sta se udeležila tudi gg. drž. posl. Iv. vitez Nabergoj in odvetnik dr. Matej Pretner, politično društvo „Edinost“ pa je bilo zastopano po predsedniku Matku Mandiču, tajniku Maksu Cotiču in odborniku Antonu Trebcu.

Bog podeli večni mir in pokoj duši Mihe Urbančiča!

Gosp. Ignacij Seemann, zasebnik in posestnik v Ljubljani, ter tast gosp. Antonu Trudnu, umrl je nagloma. Poznani rodoljubni družini Trudnovi izrekamo tem potem najiskreneje sožalje.

Dopolnilni volitvi v Tržaški mestni svet. „L'Osservatore Triestino“ objavlja

nastopno namestništveno naredbo: „V dopolnilno izvolitev dveh mestnih odbornikov sklicujejo se v smislu §. 52 mestnega statuta z dne 17. aprila 1850 volilci II. mestnega volilnega razreda in III. volilnega okraja okolice z opomnjo, da volijo volilci II. voln. razreda v četrtek, dne 12. oktobra od 10. do 1. ure jednega mestnega odbornika, jednega pa volilci III. okraja okolice v nedeljo dne 15. oktobra od 9. do 12. Volilci II. volilnega razreda volijo v dvorani v II. nadstr. na magistratu, oni III. vol. okraja pa v poslopju osnovne šole na Vrdeli.

Vsakovo dobro znamenje je, da je mej nami Slovenci v poslednjem času jela naraščati požrtvovalnost. V obliki meri prihajajo darovi za družbo sv. Cirila in Metoda in za „Radogoj“ pričajo nam, da so se imovitejši krogi jeli zavedati svoje dolžnosti. Prelep vzgled dali sti nam dve rodbini slovenski: Kastelčeva v Materiji in Mahorčičeva v Sežani. Obe ti družini imeli sti te dni — svate, dneve radosti, dneve sreče rodbinske. A pri občem veselju niste pozabili na — bedni rod svoj, ampak porabili sti lepo priliko ter pozvali sti ljube goste, da položijo dar na žrtvenik domovine. Hvala jima na tem! — V Sežani in Materiji poučili so nas, kako se moramo ob vsaki priliki spominjati narodne naše stvari. Dal Bog, da bi jih hoteli posnemati tudi drugod ob veselih in žalostnih prilikah! Ako ob veselih prilikah položimo dar na žrtvenik domovine, oplemenili smo nekako svoje veselje, in ako se ob slučajih smrti spominjamo živega trpina — svojega rodu —, proslavili smo najlepše spomin pokojnika. Spominjajte se torej ob vsaki priliki naših narodnih zavodov, kakor so tako storili v Sežani in Materiji!

Slovenske šole v nižji okolici. Spodnja Tržaška okolica šteje vasi Barkovlje, Rojan, Sv. Ivan, Lonjer, Katinaro, in Škedenj. —

V teh okrajih ali dotičnih vaseh vzdržuje naš slavni magistrat dvo-tri- in štiritirirazredne ljudske šole. Otrók je pohajalo zadnje šolsko leto v te šole nad dva tisoč.

Od teh prestopilo je na srednje šole približno — 20. Ako opazujemo število obiskujočih naše šole in onih, katerim se je posrečilo na srednje šole, dobimo gorostasno neprimerje. Omeniti je še, da od teh pride največ iz c. k. deške šole in nje sukursale v Trstu. — Človek bi si morda mislil, prav je, da okoličan ostaja doma, da kmetuje in vrtnari; a žalibog danes ne moremo govoriti več o kmetijstvu v okolici, a najmanj še v spodnji okolici. Pomerij mesta je že tako obsežen, da so Barkovlje, Rojan, sv. Ivan komaj ločijo od predmestij; — temu dodajmo še tu udomačeno delitev premoženja mej sinove na enake dele, pa nam bode koj jasno, kam so prišle nekdanje obsežne kmetije: danes razkosane v neznatne parcele.

Naše okoličanske šole so tako pomanjkljive in nezadostne, da našim otrokom koristijo bomo malo. Mej tem ko imajo v mestu 5., 6., 7 in 8 razrednice, mesčanske, srednje, kupčijske, imamo mi okoličani v spodnji okolici, koji smo deloma že meščani, le ne popolne ljudske šole, potem niti ene pet-, kaj še šest-sedem-osem razrednice. Postavno bi nam morali ustanoviti vsaj eno meščansko šolo, katera naj bi vsaj deloma nadomestila silo potrebne stanovske vednosti v obrtih in trgovini. — Ona leta, ko bi naša deca od šole imela največe koristi, ko se pripravlja za življenje, zapusti šolske klopi in nadaljno izobrazovanje ji je zaprto, ker — nam nedostaje srednjih in drugih slovenskih šol.

Najboljši talenti naših sinov in hčer so zgubljeni, ker ne morejo iz slovenske šole prestopiti v tukajšnje srednje šole. V poslednjih zahtevajo strogo nemščino, ali italijansčino, in tako mora ukazeljni otrok proti svoji volji ostati doma. In če že vstopi na laški gimnazij ali realko, je izgubljen za nas. Pravično bi bilo, da bi se slavna vlada spomnila tudi nas,

ter pripomogla naši ukaželjni mladini do vatopa v srednje šole.

Predno se konečno vravna šolsko vprašanje za slovenski živelj v Trstu, bi našim otrokom vsaj za sedaj koristila pripravnišča, kakršno imajo na Proseku. Saj to naj nam vlada kmalu nakloni! Mnogo okoličanov.

Nered na južni železnici. Iz Trsta nam pišejo: „Kdor se mora ali hoče odpeljati ob nedeljah zjutraj z dunajskim brzovlakom, mora biti srečen, ako dobi vozni listek za isti vlak, kajti toliko za dunajski brzovlak, kolikor za kašneje odpotujoči italijanski brzovlak je samo jeden blagajnik, in še ta je menda novinec, ali pa je že po svoji naravi jako počasen. Toraj je absolutno nemogoče, da bi samo jeden blagajnik odpravil pravočasno o veliko število popotnikov. Tako se je prigodilo meni že dvakrat in z menoj raznim popotnikom, da nam je vlak jednostavno odšel, kajti slavna uprava se ne briga zato, da-li so odpravljeni že vsi popotniki pri blagajni ali ne. Bilo je slišati pritožeb in — kletve v raznih jezikih, — toda kaj to pomaga? Čakaj na poštni vlak, ki odide 3 ure pozneje proti Dunaju, ali pa pridi prihodnjic že ob 5. uri zjutraj na kolodvor, in čakaj, da pride prvi na vrsto.“ — Opozarjamo sl. načelnistvo na južnem kolodvoru na ta nedostatek, kateri bi se menda prav lahko odpravil.

Iz Brkinov, 2. oktobra. — Slavnemu c. kr. finančnemu vodstvu v Trstu na blagovoljno uvažanje.

Lanska slaba letina nas je bila zatrla tako, da niti semena nismo imeli spomladi in nam je morala država pripomoči. Letos je, hvala Bogu, bolje in so posebno češpe rodile tako obilo, da smo bili v veliki zadregi zaradi posode. Kajti prodati jih ni bilo komu in prisiljeni smo, kuhati slivovec. Posodo preskrbeli smo si, kakor je kdo mogel, največ smo si je izposodili. Ali ta posoda ima namen za kisline, treba jo je izprazniti v kratkem času in zato smo v velicnih skrbeh, ker gre glas, da se nam ne bode dovolilo „na prosto“ kuhati pred 1. novembrom. Iz kacega uzroka, ne vemo. Slavno c. kr. finančno vodstvo naj bode prepričano, da bi nas na ta način zadela zelo občutiliva škoda in naj blagovoli ukreniti tako, da bomo tudi s kuhanjem „na prosto“ precej prišli.

Še drugo prošnjo imamo. Z obzirom na posledice iz lanskega leta terjajo se davki vendar preestogo. Vsaj radi plačamo, a denarja ni, ker svojih pridelkov še spravili nismo, kamo li prodali. Prosimo torej, da bi se nekoliko odjenjalo in mehkeje postopalo.

Razpisani štipendiji. Na Goriškem razpisani so 4 štipendiji po 200 gld. za visokošolce in 2 po 300 gld. za dijake iz Goriškega katerekoli narodnosti in vere in jeden štipendij 300 gld., kateri razpisuje deželni odbor goriški. Prošnje do 15. t. m.

Iz Črnegakala došel nam je nastopni popravek: Neki slabo informirani „Jež“ (sic!) v lepi suknji* je zlezel na dan v velebenjeni „Edinosti“ iz dne 27. septembra t. l. z marsikatero lažjo iz našega kraja. Res je, da se je proti onemu „trgovcu z moko“ na Ketinari pod Černimkalom zbrala neka zarota (načelu jej morda potuhnjeni „Jež“), koja je zbok same zavisti, ker ta trgovec lepo napreduje, najnižjim činiteljcem marsikaj lažnjivega zatrobila. In glej: po trudopolnem delu se je vendar sklepal nekaj neosnovanega. Mislijo namreč: samo da je nekaj, pa imamo zaželjenega pliča.

Mi jim pa povemo kar v brke, da državno pravdnistvo nima §§ za laži, ampak le za resnico, koja je iste oblasti in Bogu ljuba; veste to gospod „Jež“! V Vašo veliko žalost se Vam pove, da je državno pravdnistvo oprostilo „trgovca z moko“, ne da bi bilo dalo istega zaslišati. In s tem Vam je višje sodišče povedalo, da je dotičnik poštenjak! Kaj pa Vaša garda?! . . . . .

S tem ste pa tudi rešeni prevelicega dela kot poročevalec o tem, kakor se zavezujete v „Edinosti“. No, ravno prav, ker imate sedaj trgatev, koja Vam je služila kot uvod Vašemu napadu.

Se razumi, ker se vaše lažnjivo napete strune niso nič odzvale, pa ste poslali omenjeno telefonado mej svet, češ, pa naj bode vsaj to za naš trud. —

Toliko resnici in poštenosti na ljubo. In Vi gospod „Jež“ si pa zapomnite to: da prvi lažnjivec na svetu je bila kača v raju, koja je onesrečila vesoljni svet.

Resnicoljub. Dostavek uredništva. Temu popravku je dostaviti, da je naš dopisnik le to rekel, da se je uvela preiskava, nikakor pa ni trdil, da je dotičnik tudi res kriv. Sicer smo pa drage volje vsprejeli ta popravek, ter obžalujemo, ako se je dotičniku krivica godila. —

Premovanje konj. V Tolminu se je vršilo premovanje konj dne 21. septembra. Za kobile z žrebeti so dobili darila: Janez Lapajne iz Ponikve 35 gld. Andrej Kobal iz Ponikve 20 gld. Janez Kragelj iz Staregasela 15 gld. Srebrno svetinjo: And. Mašera iz Kobarida in Peter Miklavčič iz Iderske. Za 3- in 4 letne kobile: Štefan Berzavšek iz Kala 25 gld. Jožef Lipušček iz Kanalskega-Loma 20 gld. Andrej Krajnc iz Svine 15 gld. Srebrno svetinjo: Franc Jeklin iz Pečine in Jakob Lapajne iz Ponikve. Za 1- in 2-letne žrebce: Tomaž Fortunat iz Staregasela 15 gld. Anton Gabraček iz Svine 10 gld. Jožef Pregelj iz Kanalskega-Loma 10 gld. Srebrno svetinjo: Janez Lapajne iz Ponikve in Anton Ručna iz Smasti.

V Gradiški so dobili dne 20. septembra darila za kobile z žrebeti: pl. Jakob Parigaj iz Škodovaka 35 gld. Jože Kobalan iz Vileša 25 gld. Janez Pero iz Tržiča 15 gld. Anton Gandin iz Fiumicela 15 gld. Srebrno svetinjo: D. Pontin iz Ogleja in Matija Kulot iz Gorice. Za mlade 3 in 4 letne kobile: Jakob Kaligaris iz Rude 25 gld. Janez Donda iz Ogleja 20 gld. D. Violin iz Ogleja 15 gld. J. Tomšič iz Savodnje 15 gld. Srebrno svetinjo: Anton Donda iz Morave in Dr. Franc Gregoruti iz Fiumicela. Za eno in dve letne žrebce: pl. Jakob Parigaj iz Škodovaka 15 gld. Anton Magajna iz Divače 10 gld. Janez Lorenzutti iz Rude 10 gld. Srebrno svetinjo: Janez Ferez iz Rude in Emil Kastelan iz Fare.

Telovadba za dečke v telovadnici „Tržaškega Sokola“ prične se sredi meseca oktobra. Stariši, kateri žele pošiljati svoje otroke k telovadbi, prijavijo naj to do 15. t. m. v društvenih prostorih „Tržaškega Sokola“, via Stadion št. 19

Načelnistvi dramatiškega in tamburaškega odseka „Trž. Sokola“ pozivljati vse one, kateri bi želeli udeležati se dramatiških vaj, oziroma učiti se udaranja na tamburico, da se takoj prijavijo v društvenih prostorih „Trž. Sokola“, Via Stadion št. 19.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti. V pušici zadrudne krčme v Rojanu se je nabralo 1 gld. 40 nvč. V isti krčmi darovala je vesela svatovska družba 50 nvč.

Trije dečki izginili. Od dne 24. pr. m. so izginili iz Trsta 13letni Alfons Veneziani, 15letni Hektor Zenkovič in 17letni Nino Caruana. Jeden izmed njih imel je 20 gld. in zato se misli, da so se odpravili malo po svetu, bržkone v Malto, kjer ima Caruana sorodnikov. Mestno redarstvo razposlalo je okrožnice, da pride beguncem na sled. — Včeraj so javili iz Chiogge, da so begune tam prijeli italijanski orožniki.

Književnost.

„Matica Hrvatska“ nam je ravnokar doposlala svoje poročilo za l. 1892. V tem poročilu, kateremu je dodan tudi imenik vseh članov, razdeljenih po poverjeniških okrajih, najde sleherni

verno aliko društvenega delovanja. V istem se priporoča tudi posamičnim članom, da blagovolje opozoriti društveno upravo na kak nedostatek ali pa potrebo, posebno pa kar se tiče poverjenikov v okrajih, kjer takoršnih dosejati ni. Uprava „Matic Hrvatske“ prosi društvene poverjenike, da nemudoma prično nabirati tekoče letne doneske ter jih doposlati čim preje društvenemu blagajniku, g. Ivanu Kostrenčiču v Zagreb.

Dotični člani, ki ne bi začasa plačali svojih doneskov, ne dobodo knjig, kajti tako velevala § 5. dr. pravil; zatorej priporočamo vsem članom prezasluzne „Matic Hrv.“, da svoje doneske nemudoma odrajtajo gospodom poverjenikom, kajti to bo v interesu njih lastnem in v interesu reda, ki mora vladati pri takem podjetju.

Ob enem so naprošeni vsi člani najuljudneje, da pri plačevanju svojih rednih letnih doneskov (3 gld.) odrajtajo tudi za poštino svoto, katero jim naznači dotični poverjenik. Taka svota ne sme presegati 30 nvč.

Knjige „Matic Hrvatske“ za l. 1893. se prično deliti že o Božiču t. l. in se bodo tiskale v nakladi 10.000 izvodov, torej je neobhodno potrebno, da se isti, ki bi želeli biti člani, nemudoma prijavijo poverjenikom in plačajo donesek, kajti na poznejša naročila se ne bode jemal ozir.

Da ugodimo posamičnikom, ki bi se hoteli vpisati v „Matic Hrvatsko“, navajamo tukaj imena poverjenikov po slovenskih mestih in trgih stanujočih, pri katerih se lahko dotičniki vpišejo. Taki so za: Ajdovščina: Dugolin Ivan, župnik; Buzet: Kalac Anton, nadžupnik; Gorica: Klanjšček Josip, bogoslovec; Ljubljana: Žlogar Ant., duhovnik na Ljublj. gradu; Koper: Matejčič Fran, gimnazijalni profesor; Maribor: Majciger Ivan, gimnazijalni profesor; Metlika: Navratil Anton, zasebnik; Pulj: Jakič Anton, urednik; Rudolfovo: Sladovič pl. Šime, lekarnik; Sežana: Kante Matej, učitelj; Tolmin: Berlot Avgust, gruntovničar; Trat: Vučković Gjurjo, trgovec.

„Matica Hrvatska“ izda tekoče leto 12 (dvanaest) knjig in sicer osem rodnih (za navadni donesek) in četiri pa v svoji zalogi, na katere vabi člane, da se naroče.

Iz splošnega poročila pa posnemamo še, da je „Matica Hrvatska“ imela lanskega leta 9117 članov, za 1017 več, kakor 1891. Izmed teh jih je na Slovenskem le 380, in sicer jih ima: Ajdovščina 19, Buzet 24, Celje 2, Črnomelj 1, Bistrica v Rožni dolini 1, Gorica 33, Koper 48, Sv. Križ pri Ljutomeru 1, Ljubljana 48, Logatec 1, Luče pri Ljubnem 1, Maribor 11, Metlika 17, Mozirje 1, Postojna 2, Pulj 20, Razdrto 5, Rudolfovo 21, Sežana 32, Slovenji Gradec 1, Škofja Loka 1, Tolmin 17, Trat 72 in Žiri 1. — Kakor se vidi, odpada od teh 380 članov na Slovenskem na samo Primorsko 265, torej čez dve tretjini. Zavedna Kranjska jih šteje le 98, Spodnja Štajerska 16 in Koroška 1 člana.

Predstojajo številke naj bodo v spodbujajo Slovence, kajti one kažejo, kako smo malomarni za slovensko leposlovstvo sploh in za sorodno hrvatsko posebej.

Premoženje „Matic Hrvatske“ znaša okoli 160.000 gld. v gotovini in lastni hiši, ki je kras glavnemu mestu Zagrebu.

Mi se svoje strani priporočamo še jedenkrat toplo našim rojakom, da se vpišejo v „Matic Hrvatsko“, kajti s tem ne pomagajo le bratskemu društvu, temveč koristijo tudi sebi, bodoč so izdanja „M. H.“ duševno izborna hrana, ki je vsake podpore vredna.

Naša skromna želja in prošnja do zasluzne „Matic Hrvatske“ pa bila še ta, najpo mogočnosti opusti izdavanje knjig, z fonetiškim pravopisom pisanih. Ta pravopis je Slovence popolnoma neumljiv, Hrvatom samim pa tudi ne ugaja. Slovenci so se

že privadili s pomočjo Maticinega hrvatsko-slovenskega besednjaka hrvatskemu književnem jeziku tako, da s pridom čitajo hrvatske knjige. Obžalovati bi bilo torej, ako bi ta novi pravopis oviral pomnožitev Maticinih članov, kar pa gotovo ne želi nijeden pravi Slovan. Za tako pičlo število članov na Slovenskem, kakor smo jih spredaj našli, se gotovo ne bi izplačalo, prirediti zopet drugo izdanje hrvatsko-slovenskega besednjaka, ki bi Slovence tolmačil, nove fonetiški skovane hrvatske besede.

Slednjic pristavljamo še to, da smo v današnji številki pričeli priobčevati v podlistku v prevodu precej dolgo povest: „Tri pripovedi bez naslova“, katera je izšla v izdanju „Matic Hrvatske“ iz peresa duhovitega hrvatskega pisatelja Ksaverija Šandor-Gjalskega (gosp. Ljubomira Babiča).

Opozarjajoč čitatelje na to povest priporočamo jim, da se mnogoštevilno vpišejo v „Matic Hrvatsko“, katere tržaški poverjenik je g. Gjurjo Vučković, ki člane in vplačila sprejema posredovanjem čuvaja „Slovenske čitalnice“.

Poslano.

Gospod, kateremu se je izročila pri Mičelu na Opčinah nabrana svotica za družbo sv. Cirila in Metoda že pred več meseci, pozivlja se, da izvršitev dauga mu naročila naznani v prih. „Edinosti“.

Lepo urejena soba

se odda takoj pri slovenski rodovini v Via S. Maurizio br. 9, II. nadstropje, poseben vhod.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Cerne Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da som odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnico sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, kor imam veliko zalogo blaga l. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velopostovanjem 52-2 **Matevž Furlan.**

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep-poloj kavarno „Universo“ priporoča se Slovence v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. **JAKOB KUMAR**

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpisana zadruga z omejenim poroštvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato preskrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3) pristopno zadrudnikom in nezadrudnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu

(poprej Pertotovo) 10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in mrzlimi jedili.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtak od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-20

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kralška in istserska vina l. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejema naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 nč in najboljša istserska vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča **Ant. Brovedani.** 104-3

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghoga in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskalice. Cl

E. Šverljuga, brivec v ulici Stadion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli. Cl

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina. Istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča nevarjetno v ceno. Cl

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl

ESENCE

za bezodvlačno i nepogrišljivo proizvodnjo vsakojakih žestokih piča, finih stolnih likera te specialiteta razpošiljam izvrstnih vrsti. Uz to nudjam octenu esencu, 80% kemički čist, za proizvodnjo ugodno močnog vinskog prilazem octa. Prepise i plakate badava. — Jamči se za najbolji uspeh. Cienik šalje franco: 1

Carl Philipp Pollak, tvornica specialiteta esence **Prag**. Traži se čestite zastupnike.

NA PRODAJ dobra krava mlekarica (švicarskega plemena.) Več se poizvé pri upravništvu „Edinosti“.

Alojzij Suppanz urar, Corso št. 39. 85-104 Prodaja in popravlja ure.

Pevsko društvo „Skala“ v sv. Križu pri Trstu išče pevovodjo. Dotičnik, ki bi hotel to službo prevzeti, naj se obrne radi pogojev do društvenega predsednika, g. **Krist. Košuta** v sv. Križu. 3-2

ALGOFON je jedino sredstvo proti zobobolu, migreni itd. itd. tu se dobiva v steklenicah z napotkom vred po 20 nvč. jedino le v odlikovani 79

lekarni Praxmarer (ai due Mori), Veliki trg v Trstu. Cuvati se ponarejanj. Telefon št. 270

+

Žalostnim srcem javlja prijateljem in znancem, da je najini oče, oziroma tast, gospod

IGNACIJ SEEMANN

v noči mej ponedeljkom in torkom nagloma v Ljubljani umrl.

TRST, dne 3. oktobra 1893.

Mici in Anton Truden.

Mejnarodna popotna agencija

CARLO PIRELLI

TRST **REKA**

via dell'Arsenale št. 2 via del Lido št. 537 nasproti pomolu Adamich.

Prodaja voznih listkov za vsakovrstno popotovanje toliko po suhem, kolikor po morju (listki III. razreda po jako znižanih cenah.) Oddaje listke, veljavne leto dni, za tja in nazaj z 20% odbitka po tarifu za katerikoli evropski in ameriški kraj. — Popotniki ne trpe nikakoršnega motenja v preskrbljenju navedenih listkov ter zagotoviti si dotično prostoro. Tudi ni potreba predplače ali drugega. Zadoštuje priti v Trst ali na Reko k agenciji, kupiti (proti plačilu v gotovem denarju) vojni listek ter ostati v tem mestu, od koder odpotuje parnik o dnevih, katere objavlja agencija. Ker je ista i o dnevu odpotovanja v zvezi z vsemi krajevi in z vsemi društvi, nastajala bo prihraniti popotnikom vsakovrstnih stroškov za čakanje ter jih odpošlje v dotične kraje in mesta, od koder odpotuje prvi parnik, preporočivši jih najboljšim družbam, katere dajo dobro hrano na parniku. — Jamči za odpotovanje istega dne, kateri je označen na listku ter povrne stroške, ako bi ga zamudili v sled krivnje agencije, in to: ako ne bi dospeli o pravem času v določeno mesto valed tega, ker je agencija slabo računila potrebni čas, katerega se potrebuje za vožnjo po železnici, ali pa če ne bi našli voč prostora na parniku. — Ker ima ista agencija tudi v Novem Yorku agencijo za pošiljanje po vsej severni Ameriki, daje tudi listke za katerikoli kraj severne Amerike po jako znižanih cenah. Konečno izdaje navedena agencija tudi listke za katerikoli kraj. — Informacije o cenah in dnevih odpotovanja daje brezplačno omenjena agencija. **Sprejema odpošiljanje prtljaje ali blaga za katerikoli kraj toliko po morju kolikor po suhem ter prevzima povzdignjenje in poiskanje slučajno izgubljenih ali pozabljenih kosov prtljaje o popotovanju po Ameriki in drugih krajih. Agencija za popotovanja **Karla Pirelli** ne bavi se z izseljenici, niti se ne poča ž njimi. Istim n daje nikakoršnih pojasnil, temveč bavi se izključno z popotniki v katerikoli smer in kraj. Popotniki vsi morajo imeti svojo popotnico od politiške oblasti, katera mora naznanjevati deželo in kraj, kamor želé podati se. 12-11**

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Papir za cigarete

„CLUB“

PATENT

S. D. Modiano v Trstu.

Permanentno razpečevanje.

Spričavalo analize.

Podpisani profesor pri kemičnem laboratoriju trgovinske in nautične akademije izjavlja s tem, da je podrgel mikroskopični preiskavi papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano ter je spoznal, da je isti sestavljen iz čistega lana; pri nadaljnjem preiskovanju se je pričel tudi, da je popolnoma brez glicerine in da jeden kvadratni meter tehtala le 9-284 gramov. — Izjavlja torej, da je papir za cigarete tvrdke S. D. Modiano jeden najboljših in da je isti popolnoma brez zdravlju škodljivih tvari. 24-23

Trst, 19. aprila 1893. Prof. Avg. Vierthaler.

Je na prodaj po vseh tabakarnah in papirnicah.

KDOR NE VERUJE

naj pride pogledat, da se prepriča o resnici.

Cene so

znatno znižane in nejsolidnejše blago, n. pr.: blago za moške obleke, majo, veliki in mali ogrtači za zimo, barhant (frestajn) raznih vrst, platno, kotonina, musolin in razni drugi manufakturski izdelki pri

T. Vidrichu,

Corso, 18. 104-4

C. kr. dvorna lekarna

Ivana Mizzana

VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniussija, priporočajoč se najtopleje in obljubljujoč natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Delalskega pedpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnika predpišeta. Za slučajne lekarske potrebe se priporoča 101-5

Ivan Mizzan.

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

TRST

Corso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelcev,

kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-13

Zdravila za živino.

Cvet za konje. Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, oteku kolén, otrupenju boka in križa, oteku nog, mehurjih na nogah itd. — Steklenica z 100 kraljevskimi rublinim navodom vred stane le 1 gld. ali 2 kroni, 5 steklenic samo 4 gld. ali 8 kron. — Ta zdravila za živino prodaj v Ljubljani zraven rotovis in se vsak dan s pošto razpošiljajo. 8-6

Skušena redina štupa za živino. vino, zakone, rogato živino, ovice in prašice itd. rabi se skoro 40 let z najboljšim vseh vrst živin. — Steklenica z 100 kraljevskimi rublinim navodom vred stane le 1 gld. ali 2 kroni, 5 steklenic samo 4 gld. ali 8 kron. — Ta zdravila za živino prodaj v Ljubljani zraven rotovis in se vsak dan s pošto razpošiljajo. 8-6

Lekarna Trnkóczy-jeva v Ljubljani zraven rotovis in se vsak dan s pošto razpošiljajo. 8-6

Zadnji mesec. Inomostske srečke à 50 nč. Zadnji mesec.

glavni dobitok **50.000** goldinarjev.

Srečke à 50 nč. priporočajo:

Gius. Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & C., Daniele Levi & C., Girol. Morpurgo, Ig. Neumann, M. Nigris.